

Mirja Huuemonen

KUVAJAINEN

2021

Kuvataiteen perusopetus, laaja oppimäärä

Lopputyö

Sara Hildén – akatemia

IDEOITA JA AJATUKSIA MAALAUKSEENI

Lähdin liikkeelle suunnitelmasta, joka minulla oli ollut jo jonkin aikaa. Halusin tehdä jatkoa maalaukselle, jonka maalasin jo aikaisemmin. Olin ihastunut ajatukseen käyttää samaa hylkeen kalloa, kuin edellisessä työssäni, ja luoda primitiivisiä ja voimakkaita kuvia, aiheena ihminen ja luonto.

Toinen ajatus oli kerätä tähän maalaukseen värejä luonnosta ja käyttää niitä lisänä öljyvärien kanssa.

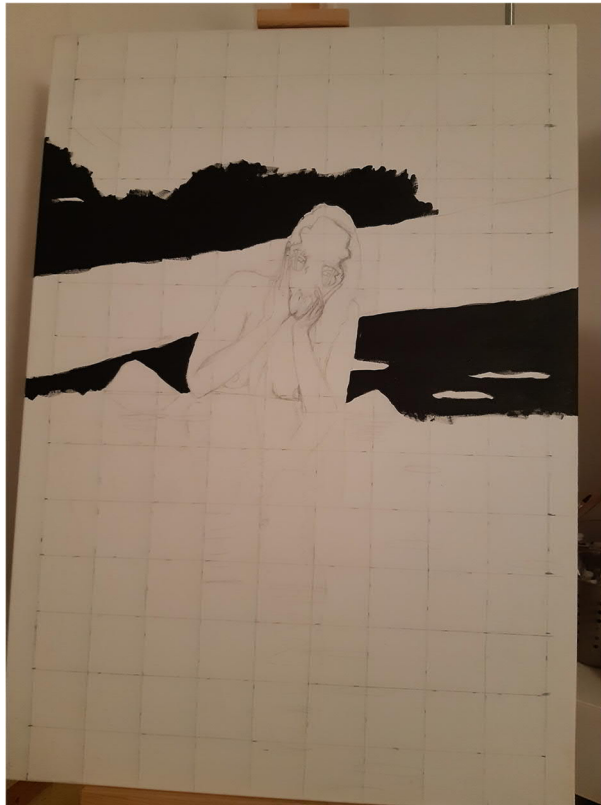
Tässä työssä tavoite oli tehdä kuvasta realistinen. Maalata ihmistä sekä luontoa siten, että saan ihmishahmon ja siihen liittyvän taustan kokonaisuudeksi. Ihmisen maalaaminen kiinnostaa minua ja halusin liittää kuvaan myös ympäristön, tavoitteena saada toimiva kokonaisuus, jossa mittasuhteet ja värimaailma ovat oikeanlaiset.

Vesi lisää vielä yhden kiinnostavan ja vaativan elementin kuvaan. Mietin myös, miten tehdä realistista kuvaa, jossa olisi vapaus yhdistää maalaamista ”fiilispohjalta” eli käyttää erilaisia maalaustekniikoita kuvan eri pinnoilla. Haastoin itseni. Yhdistämällä nämä elementit toisiinsa halusin maalauksesta tulevan voimakkaan ja voimaannuttavan, maalauksen, joka herättää katsojassa jonkin tunteen ja ajatuksia.

En ajattele, että minulla olisi mitään tiettyä esikuvaa taiteessa. Olen aina rakastanut kuvia ja ihastellut kaikenlaisia teoksia jo pienestä pitäen. Varmasti olen saanut vaikutuksia omaan kuvantekoon ja ihanteisiin muilta taiteilijoilta. On vain vaikea nimetä mitään tai ketään tiettyä esikuvaa. Suomen historiassa on paljon taidetta, josta olen aina pitänyt. Varsinkin Kalevala-aiheiset maalaukset ovat olleet lähellä sydäntäni. Akseli Gallen-Kallelan ja Joseph Alasen työn jälki on mielestäni kaunista.

Niinpä kävin käsiksi työhön.

Aikasuunnitelma oli alusta alkaen haastava. Haastetta toi myös korona, jonka vuoksi koululle ei päässyt maalaamaan normaalisti. Kuten yleensäkin, kiireisimmät hetket maalaamisessa olivat työn viimeistelyssä ja parantelussa. Siitä huolimatta tuntui, että jotain olisi vielä voinut tehdä.

Tästä se lähtee, maalausmatkan ensimmäiset askeleet. Muotojen, värien etsimistä.

MAALAUKSENI MUOTOUTUU JA MUUTTUU

Idea lähti liikkeelle jo edellisestä teoksesta, jonka maalasin. Aiheen halusin pitää samana: ihminen ja luonto. Ajatuksena oli käyttää hylkeen kalloa osana kuvaa. Halusin lähteä liikkeelle valokuvasta. Päässäni oli tietynlaisia kuvia ja ideoita, jotka halusin toteuttaa.

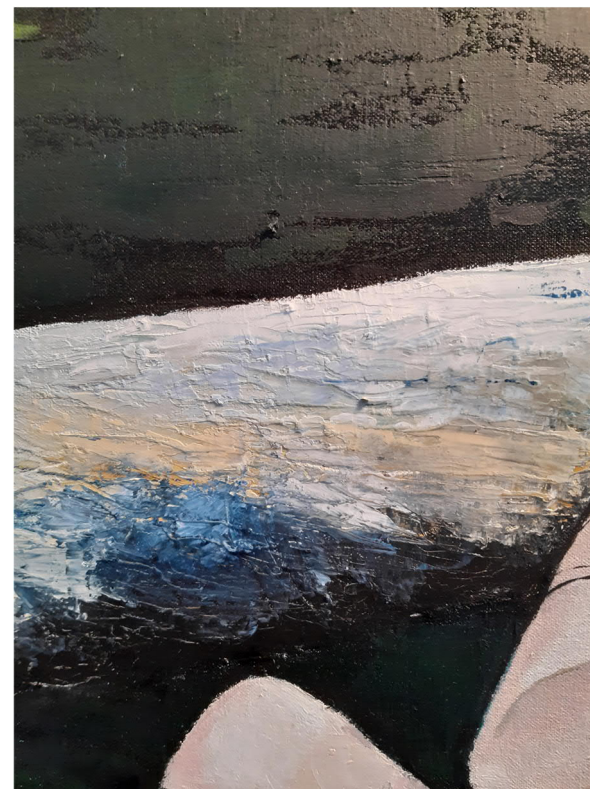
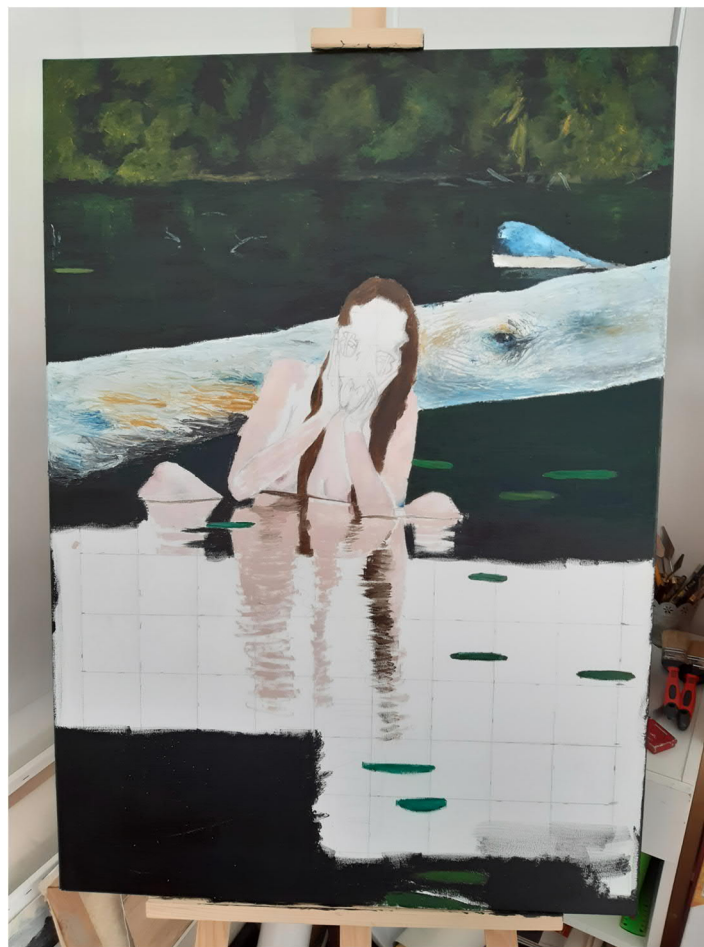
Ensimmäinen vaihe oli valokuvaaminen. Sain ystäväni malliksi ja toisen auttamaan kameran kanssa. Siitä se lähti. Kuvia tuli useita ja erilaisia. Niistä erottui kaksi kuvaa, joista valitsin. Mietin pitkään, muokkaanko kuvaa vai käytänpö kuvaa sellaisenaan. Päätin pitää kuvan alkuperäisessä muodossa. Valitsin kuvan vedestä ja naisesta kallo kasvojensa edessä.

Minua myös kiinnosti värien löytäminen luonnosta. Ensin ajatuksena oli tehdä akryylipohjaisia värejä itse ja maalata niillä ainakin taustan osuus. Ihmishahmon ajattelin alusta alkaen maalata öljyväreillä.

En lopulta kuitenkaan hakenut värejä taustaan luonnosta. Sitä ideaa en toteuttanut. Maalauksen päätin tehdä kokonaan öljyväreillä, mikä antoi aikaa itse maalaamiselle.

Suunnitelma eteni kohti maalauksen aloittamista. Tein maalaus pohjan ja siihen piirsin ruudukon avulla valokuvasta kopion. Halusin saada mittasuhteet oikein.

Taustan tein yksinkertaisella tavalla. Maalasin pohjaväriin veteen mustalla ja lähdin etsimään tummanvihreän sävyä, jonka lisäsin palettiveitsellä mustan päälle. Tämä mielestäni antoi kivan pinnan ja heijastukset vedelle. Samalla sain keskitettyä ajan ihmishahmon maalaamiselle.

Ensimmäinen kuva ylhäällä on aloittaessa työtä ja toinen kuva puunrungosta valmiina. Tykästyin tehdä palettiveitsellä isoa ja paksua kerrosta, kuten puunrungossa. Mietin jossain vaiheessa, olisinko tehnyt koko kuvan tällä tavalla.

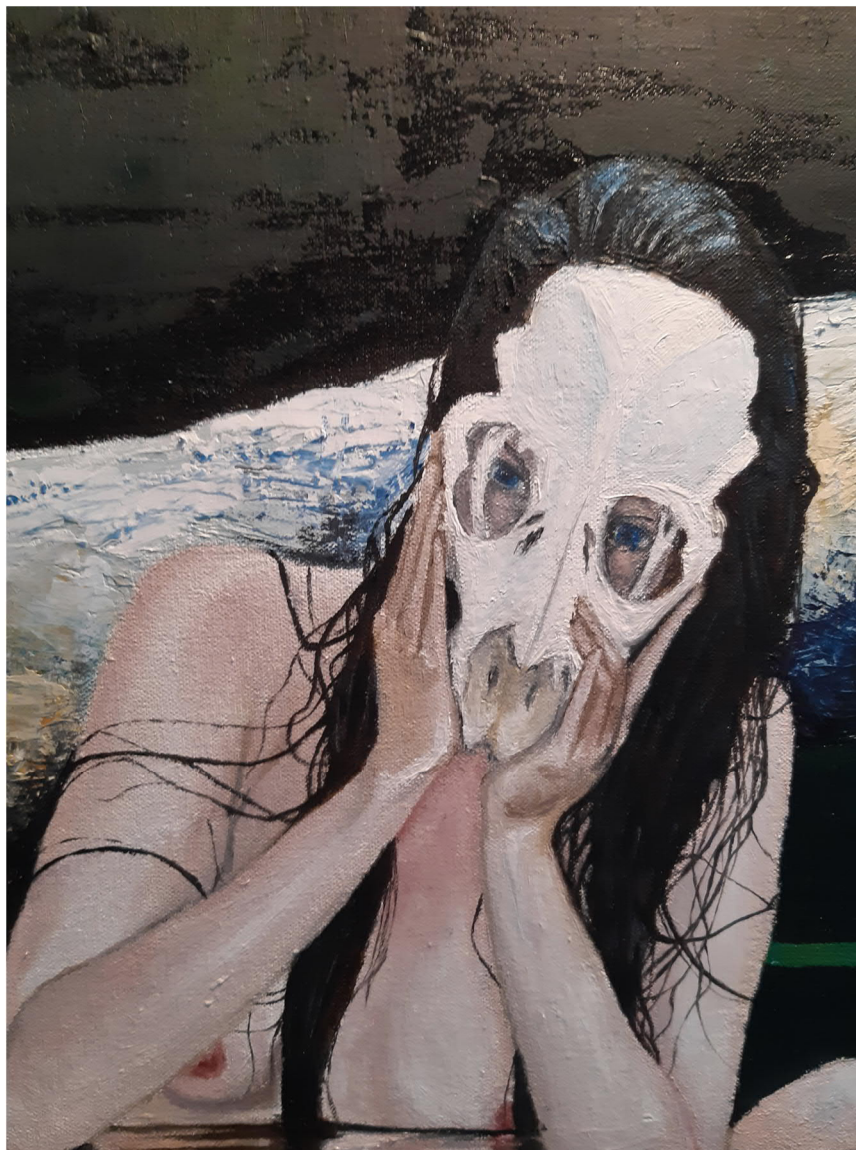
Kuvan läpi kulkeva puunrunko oli oma kohteensa ja vaikea väriensä suhteen. Puunrunko halkaisee kuvan ja se on kuvan kokonaisuutta hallitseva. Etsin sopivia värejä vaikka kuinka kauan. Lopulta päätin, että teen tämän osan työtä tekniikalla, jota olisi hauska ja erilaista tehdä. Vedin paksuja kerroksia maalia puunrunkoon. Joskus raaputin ylimääräisiä pois ja joskus lisäsin maalia. Sain tehdä sellaista maalausjälkeä, jota tehdessä en ajatellut, vaan annoin palettiveitsen lentää. Annoin mennä ihan ”fiilispohjalta”. Samalla sain kuvaan elementtiä, joka ei ole niin realistinen. Pidän satukirja kuvituksista ja tuntui, että nythän tämäkin voisi olla jostain sadusta. Pidän lopputuloksesta ja miten erilainen maalauspinta antaa oman lisänsä kuvalle. Olen tyytyväinen, että pystyin lisäämään kuvaan minulle ominaista tapaa maalata. Samalla toin maalaukseen lisää persoonallisuutta.

Ajan kuluessa liian nopeasti mietin, jos tekisin koko maalauksen palettiveitsellä. Se ei kuitenkaan tuntunut oikealta ratkaisulta.

Ihmishahmon maalaaminen oli mukavaa. Hahmo on maalauksessa juuri se kohta, mihin katsojan huomio ensimmäisenä kiinnittyy. Päätin panostaa siihen mahdollisimman paljon jäljellä olevaa aikaa. Värien etsiminen alkoi sujua nopeammin ja muotojen hahmottaminen oli helpompaa. Sanonta: ”Tekemällä oppii”, pitää paikkansa.

Hahmon kädet olivat vaikeat. En ollut piirtänyt niitä kovin hyvin hahmotelmaan ja nyt se kostautui. Etsin käsien muotoja vähitellen. Katsoin mallia valokuvasta ja yritin saada muodon täsmäämään. Tunnen itseni niin hyvin, että olisin voinut jatkaa pientä säätämistä ikuisesti. Olen onnellinen, että aikaraja tuli vastaan.

Syvensin myös hahmon varjokohtia ja se näytti toimivan. Kaikkeahan voi tietenkin parannella loputtomiin. Kiitos deadline, työ on nyt valmis.

Hahmo kesken eräisenä. Lisään vielä varjostuksia ja teen muutoksia.

MITEN ONNISTUIN, AJATUKSIA MATKAN ALUSTA LOPPUUN

Ajankäytössä on opeteltavaa. Tässäkin työssä jätin paljon asioita viimeinkin. Nyt vielä näen korjailtavaa ja kohtia, joita voisin edelleen hioa. Samalla olen tyytyväinen, että aikaraja tuli vastaan. En usko, että saisin työtä ikinä valmiiksi, jos aikaa olisi rajattomasti. Nyt minun on pakko jättää maalauksen paranteleminen ja hyväksyä sen olevan valmis.

Jossain kohtaa maalausprosessia olin valmis heittämään ”hanskat tiskiinkin”. En saanut työtä eteenpäin, oli vaikea saada aikaa maalaamiseen. Kaikki tuntui vaikealta. Inspiraatio oli kadonnut. En ollut enää kiinnostunut tästä kuvasta. Mielessäni oli jo muita kuvia. Ehkä ajan kuluminen ja työn junnaaminen paikallaan aiheuttivat hetkellisen epätoivon. Ei tästä tule mitään, en löydä oikeita värejä! Työ on liian iso, en saa sitä ikinä ajoissa valmiiksi! Kotona maalaaminen tuntui nyt liian vaikealta. Tiesin, että vertaistuki ja opettajan neuvot olisivat auttaneet. Kaipasin hyviä tiloja, kunnon valaistusta ja muita maalareita.

Peitin maalauksen kankaalla. Se sai nyt olla piilossa, en vain jaksanut enää jumittaa sen kanssa.

Tiesin kuitenkin jossain vaiheessa, että nyt pitää päästä käsiksi tähän tekeillä olevaan työhön. Pitää aloittaa ja saada tehtyä kuvaa eteenpäin ja valmiiksi. Pitää aloittaa! Kuvan tekeminen ja sen valmistuminen oli ajan loppumisen paineessa aika sujuvaa. Ehkä tarvitsinkin pienen stressitilan, että pakotin itseni vain jatkamaan maalaamista.

Teos on nyt valmiina. Sen valmistuminen oli aikamoinen matka. Näen vielä kohtia, joissa haluaisin jatkaa ja korjata. Voisin vielä tehdä ja parannella. Samaan aikaan olen

tyytyväinen siihen, miten sain kuvattua ihmishahmon osaksi luontoa. Minulle kuva oli haastava, koska siinä oli niin paljon uusia elementtejä. Samalla juuri nämä uudet elementit tekivät siitä mielenkiintoisen. Pidän siitä, että sain lisätä vapaata maalaamista palettiveitsellä. Erilaisen pinnan lisääminen toi teokseen raikkautta. Pidän realistisesta, mutta huomasin, että siihen on kiva lisätä ripaus mielikuvituksen vapautta. Onnistuin tavoitteissani, olen tyytyväinen lopputulokseen.

Opin, että kannattaa haastaa itseään ja päästää mielikuvitus irti. Tehdä omannäköistä jälkeä ja olla sen kanssa sujut. En lähde vertailemaan omaa teosta toisten töihin. Ajankäyttöä opettelen vielä lisää. Samalla huomasin; kun on annettu tietty aikaraja, se helpottaa teoksen päätökseen saamista.

